

[Aksel Larsen.]

Jeg fornyer Spørgsmaalet, som er rejst mange Gange fra vor Gruppe, om, hvad det bliver til med Beretningen om denne Soda-Affære. Handelsministeren har i Henhold til Fortrykket udtrykkelig Gang paa Gang lovet, at han skulde undersøge det og komme med en Redegørelse; men hver Gang vi rykker ham, siger han: Ja, de Herrer kan jo selv undersøge. Nej, undskyld, det var det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og Handelsministeren selv, der rejste Spørgsmaalet, og derfor maa vi forlange Besked fra den Side. Men til Trods for, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ikke er til Stede, er jeg nødt til at benytte denne Lejlighed til at rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen: Hvor meget har Soda-Importfirmaet Emil Abrahamsen betalt det ærede Medlem for hans Indsats i denne Sag? Der ligger som Baggrund for Sagen saa dunkle Forhandlinger mellem en Politiker og et Importfirma, at man maa have disse Ting frem i Dagslyset. Der er Grænser for, hvor længe den Slags Ting skal have Lov til at florere, som vi ikke kan kalde andet end Korruption og Bestikkelse.

Saa skal jeg slutte, da jeg ser, at Tiden er udløbet, og Lygten lyser igen. Jeg forbeholder mig, hvis der bliver Lejlighed til det, senere at komme udførligt ind paa disse Spørgsmaal; men jeg henstiller i hvert Fald, at de dertil beregnede Ministre i det mindste lader, som om de giver Svar paa de Spørgsmaal, der bliver stillet.

Justitsministeren (Zahle): Med Hensyn til Kaptajnen paa „Dagmar“, som maaske og maaske ikke har passeret et forlist Fartøj — for i hvert Fald, da jeg fik Meddelelse sidst fra Politiet, var det ikke godtgjort, at han havde passeret et saadant forlist Fartøj —, bliver Forholdene undersøgt, og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har ikke mindste Grund til at antage, at denne Kaptajn skulde blive skaanet. Hvis han har begaaet noget strafbart, saa vil han faa sin Straf efter Loven, derfor kan det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen være ganske rolig.

Med Hensyn til, at der skulde være gaaet særlig haardt frem imod Besætningen, er det, som min ærede Kollega Handelsministeren allerede har oplyst, gaaet saaledes, at efter de første Forhør blev hele Besætningen paa to Mand nær genantaget, saa der er ikke sket en saadan voldsom Malheur, som det ærede Medlem her vil give det Karakter af.

Med Hensyn til Begivenhederne i Roskilde har jeg jo givet en Fremstilling, hvoraf det fremgaar, at der er ikke sket noget af væsentlig Betydning dernede, og jeg skal ikke vende tilbage til det. (Latter fra Tilhørerpladserne.). Ja, synes man paa Tilhørerpladserne, at det er saa forfærdeligt, at nogle unge Mennesker løber lidt sammen og slaar lidt til hinanden, saa skulde først og fremmest den kommunistiske Ungdom lade være med at udæske til saadanne Ting — den konservative Ungdom naturligvis ligeledes. Men Førerne for de Partier, som organiserer Ungdommen til den Slags Ting, skulde dog være de sidste til at krybe i et Musehul, fordi der er faldet et Par Lussinger. Grov Uorden af den Art kan der ikke begaas her i Landet mere, uden at det bliver paataalt efter Urolovene, og de skal nok blive strengt overholdt.

Hvad Andreas Hansen angaar, saa er det ikke nogen modig Handling af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen at staa her og Gang paa Gang groft angribe denne Mand uden at erklære, at han vil gentage det uden for Folketinget snarest muligt og staa til Ansvar for sine Ord. Det kan ikke hjælpe ham, at han henviser til, at jeg skal sagsøge den ene eller den anden Redaktør. Jeg har ingen Grund til at sagsøge en Redaktør, fordi det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har sagt nogle Uartigheder om denne Mand her. Nej, det ærede Medlem maa selv være saa modig, at han giver et bestemt Løfte om uden for dette Ting at gentage, hvad han her har sagt. Saa skal han faa Lejlighed til at faa Bevis for, om jeg eller det offentlige tør lade anlægge Sag imod ham i den Anledning, men saa vil hans Erfaringer i saa Henseende nok blive af en sørgelig Karakter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Ja, jeg erindrer stadig væk om det Citat af Socialministeren, jeg har brugt, og som jeg stadig væk finder er træffende anvendt paa den højtærede Justitsminister. Jeg har ikke herfra talt om, hvor haardt der er gaaet frem fra Justitsministerens Side over for Besætningen paa „Dagmar“. Jeg har talt om den til Fanatisme grænsende Iver, hvormed Justitsministeren har sørget for, at Politi og Domstole ved alle mulige Lejligheder er gaaet frem imod menige Søfolk. Jeg har udtrykkelig i min første Tale her under Finanslovdebatten henvist til Begivenhe-